

ning, som Folketingets flertal uden om regeringen vedtog den 20. maj tidligere i år.

Måske regeringen ikke synes om det forslag, Folketinget vedtog. Det ved vi, kan vi roligt sige, at det gør regeringen ikke. Regeringen har gjort alt, hvad regeringen kunne for at undgå, at det her forslag blev gennemført, men det blev altså vedtaget den 20. maj. Folketinget må have en naturlig forventning om, at når Folketingets flertal har vedtaget et forslag, så indarbejder regeringen selvfølgelig loyalt det forslag i det finanslovsforslag, der efterfølgende kommer.

Men nej, naturligvis ikke, for her har vi nok også bare at gøre med teknik, så vi kan læse i finanslovsforslaget, at det er noget, man skal diskutere under efterårets finanslovforhandlinger inde bag finansministerens lukkede døre. Det er ikke noget, vi skal kunne diskutere her i fuld åbenhed, hverken hvad det koster, eller hvordan vi skal finansiere det, det er noget, der skal gemmes væk endda blandt en kreds af partier, der i udgangspunktet ikke har alle de partier med, der var med til at vedtage det her forslag.

Jeg vil gerne spørge finansministeren meget konkret, om finansministeren ikke mener, at det er forfatningsretligt betænkeligt, at regeringen som udøvende magt i det her land ikke loyalt indarbejder det, som den lovgivende magt, nemlig Folketinget, har vedtaget, men at man via nogle bemærkninger i finanslovsforslaget forsøger at gemme diskussionen om udmøntningen af det, der er vedtaget her, ovre bag Finansministeriets lukkede døre.

Et andet punkt, hvor vi også har et problem med at finde ud af, hvor tingene står i finanslovsforslaget, er, når det drejer sig om centret for alternativ behandling. Det var et forslag, der sidste efterår blev vedtaget på Dansk Folkepartis initiativ, men det er meget svært at finde ud af, om der overhovedet er afsat midler til at iværksætte det center for alternativ behandling, som Folketingets flertal ved den lejlighed vedtog.

I Dansk Folkeparti agter vi faktisk at holde regeringen fast på det spørgsmål. Vi finder, det er meget nødvendigt, at vi får sådan et videnscenter, et forskningscenter for alternativ behandling, og vi var glade for, at der var flertal for vores initiativ. Men vi har svært ved at finde ud af, hvordan regeringen egentlig er i gang med at udmønte det forslag, og derfor vil jeg også gerne have finansministerens besvarelse af det i dag.

Det tredje punkt, hvor der mangler noget i finanslovsforslaget, er om de anlægslove, som på regeringens eget initiativ blev vedtaget i maj måned. Det blev vedtaget, at der skulle anlægges en motorvej på A9 på Fyn, Odense-Svendborg, det blev vedtaget, at der skulle laves to motortrafikveje, Herning-Vejle og Holbæk-Vig. Det var regeringens eget initiativ, at det skulle ske. Man har bedt om, at kommuner og amter lokalt går i gang med at finansiere de følgeomkostninger, der også er et resultat af anlægslovene. De er begyndt at blive sat af på budgetterne. Det er skatteyderne, der lokalt skal prøve at finde penge til det.

Hvad gør regeringen så? Sidder sine egne anlægslove fuldstændig overhørig. Det er ikke store midler, vi taler om her for år 2000, men vi må spørge finansministeren: Hvor er de projekter blevet af? I Vejle Amt er man endda gået så vidt, at man har lavet en skriftlig aftale med amtsrådet, hvor amtsrådet har forpligtet sig til at sætte nogle penge af, fordi staten laver den her vej, men nu er staten så kommet på andre tanker. Eller er der i virkeligheden tale om, at finansministeren har banket andre ministre på plads? Vi må også på det område kunne forvente at kunne få svar her i dag.

Der er et område, hvor regeringen bør tænke mere på, og det handler selvfølgelig om, at velfærdssamfundet jo også skal bestå i morgen, i overmorgen osv. Vi har haft en økonomisk vækst, et økonomisk opsving i Danmark. Man kan diskutere, hvordan det er blevet forvaltet, men det har vi haft. Det, der er forudsætningen for, at vi kan fortsætte med at have økonomisk vækst i Danmark, er naturligvis, at erhvervslivets konkurrenceevne er i orden.

Hvis vi skal fastholde opsvinget, skal konkurrenceevnen forbedres, men de danske virksomheder taber konkurrenceandele for tiden, og de danske virksomheder siger stort set i samlet flok, at erhvervsklimaet i Danmark ikke er så godt, som de kunne tænke sig. Det er der måske ikke noget overraskende i, det ville næsten være mærkeligt, hvis erhvervslivet sagde andet, men det, at vi taber konkurrenceandele, er i hvert fald ikke til at bortforklare.

I forslaget til finanslov nævnes så fra regeringens side en lang række forhold, og de er jo nærmest i milliardklassen, som ikke er til fordel for konkurrenceevnen, men det modsatte. Uanset om vi taler om forhold som generationsskifte, om vi taler om landbrugets vikarordning, som skal fjernes, om vi taler om nye afgifter,